

Briefing

Mars 2008 Nr. 67

Briefing

Briefingmaterial

skickas till Gunnel Svensson
Prästgårdsängen 9, 4 tr, 412 71 Göteborg
E-post: gunnel.svensson@passagen.se
eller sgs@axiell.se

Adressändringar:

Skickas till Elly Mattsson
Kälarvsgatan 16, 784 72 Borlänge
E-post: elly.mattsson@telia.com

Resmästaren:

Vår Resmästare är Lotta Borgiel
Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker

Sista materialdag för nästa nr. är 10 maj 2008.

Annonser svartvitt:

En helsida kostar 500 kr och en halvsida 250 kr.

Annonser färg:

En helsida kostar 1000 kr och en halvsida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.nu
E-post: sgs@axiell.se

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 200 kr. Familjemedlem 75 kr.
Postgiro: 429 14 52-3

STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
031-97 21 02
anders.gezelius@axiell.se

Vice ordförande:

Kristina Bergman
031-82 90 80
kristina_bergman@telia.com

Sekreterare:

Magnus Andersson
042- 14 67 51
magnusanderssonexpeditions@yahoo.se

Vice sekreterare:

Kerstin Strandskog
08-19 72 83
kerstin.strandskog@nacka.se

Kassör:

Ebba Thorén
035-505 70
ebbathoren@telia.com

Vice kassör:

Kent Knutson
0520-47 96 58
kent@knutson.nu

Klubbmästare:

Gunnar Andersson
0477-205 67
gatron@telia.com

Briefingansvarig:

Gunnel Svensson
031-40 86 13
gunnel.svensson@passagen.se

Resmästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00

Ledamöter:

Bengt Cederfeldt
08-96 14 95
Elly Mattsson
0243-22 85 88
elly.mattsson@telia.com

Innehåll

4	Ordföranden har ordet ...	17	En resa i det vackra Rumänien, men i skuggan av Ceacescu
5	Nya medlemmar
Avliden medlem	20	Drömmen om Aconcagua
6	Ekonomisk redogörelse	22	Möten med noshörningar, eller i närmaste laget
7	Vykortshälsningar från SGS:are	24	Min första fjällvandring
10	Resebrev från Tanzania	26	Resemästarens sidor
12	Möten med intressanta människor	31	Sista Nytt! Rapport från SGS Väst-träff i Göteborg
13	Ett dygn tillsammans med korovaier i Nya Guineas regnskog		

Har du glömt att betala medlemsavgiften för 2008?

*Ordinarie medlem 200 kr
Familjemedlem 75 kr*

*Betalas till postgiro 429 14 52-3
Snarast!*

Förstasidesbilden

Korowaikvinna med barn på Nya Guinea.

Foto: Stefan Karlsson

Ordföranden har ordet ...

Anders
Gezelius

SGS:are är fantastiska!

SGS är sannerligen en märklig förening! Vi tar med stor tvekan initiativ till en kryssning på Donau och är oroliga för att det inte kommer att bli tillräckligt många som vill och kan följa med på den. Och vad händer? Jo, det blir ett så starkt tryck på resan så att telefonkön till anmälan kraschar och vi står där med dubbelt så många som vill åka, som kan få plats. Med minst lika stor tvekan drar vi igång planeringen för en av de mer udda resor man kan tänka sig – till Pitcairn, antagligen den mest isolerade och samtidigt bebodda ö som finns. Det blir naturligtvis en rejält dyr resa och det var länge tveksamt om den skulle kunna genomföras – och nu står vi där med väntelista också till den resan!

Medlemsavgift 2008

Tiderna förändras och det måste vi också göra. I decembernumret av Briefing fanns inget inbetalningskort för medlemsavgiften med som vi tidigare alltid brukat ha. Delvis berodde det på ett misstag den här gången, men det gjorde det också nödvändigt att diskutera hur vi ska hantera det här i framtiden. Det är en extra utgift att trycka upp inbetalningskort och få dem med i utskick och med alla de olika möjligheter att betala som finns idag känns det egentligen inte längre nödvändigt. Jag uppmanar därför alla medlemmar att betala in årsav-

giften och på annan plats i Briefing finns alla uppgifter som behövs för det.

En av de största utgifter som föreningen har, förutom Briefing, är portoavgifter för påminnelser om medlemsavgiften och när inbjudan skickas ut till lokala arrangemang. Du kan bidra till att de kostnaderna minskas genom att meddela vår medlemsansvarige vilken e-postadress du har. Du har antagligen glömt om du redan har gjort det, så skicka för säkerhets skull in din e-postadress omgående till elly.mattsson@telia.com. Om vi kan använda e-post blir det så mycket enklare (och billigare) att skicka ut information när det finns behov!

20-årsjubileum i höst!

Höstmötet 2008 är också 20-årsjubileum och det måste vi naturligtvis fira lite extra! Förutom ett bra program i vanlig ordning skulle det vara extra roligt att få höra lite minnen från något av allt det som har hänt under de här åren. Fundera på hur du skulle kunna bidra till jubileet genom att berätta något eller på annat sätt manifesteras de 20 år som har gått. Även om du inte varit med under alla år så finns det säkert något minnesvärt du kan dela med dig av! Ta kontakt med någon i styrelsen om du har idéer som kan bidra till ett roligt och minnesvärt jubileum!

Värmöte i Rättvik

Med det här numret av Briefing följer inbjudan till värmötet i Rättvik. Vi har aldrig tidigare varit så långt norrut. Är det också ett vågspele? Nej, jag är säker på att ni kommer att dyka upp där i maj. SGS:are är ju vana att resa så en liten

tripp upp till det vackra Dalarna är ju en bagatell, eller hur? Som vanligt kommer det att vara ett omväxlande och inspirerande program och som vanligt kommer det också att finns många tillfällen till goda samtal och glada skratt. Väl mött i Rättvik i maj!

Nya medlemmar i SGS

Vi är glada att kunna hälsa följande välkomna i föreningen:

Örjan Bergqvist
Arvesund 230
830 02 Mattmar

Irene Favre
Skanörvägen 5, 3 tr
121 52 Johanneshov

Anders och Gunn Nordström
Stora vägen 33
194 68 Upplands Väsby

Lilian Larsson
Viktor Rydbergsgatan 37
412 57 Göteborg

Gerty Holst
Norregatan 4 E
242 31 Hörby

Lisbet Celander
Lantmannagatan 48
262 51 Ängelholm

Gösta Steidler
Thulehemsv. 28
224 67 LUND

Marie Granberg
Färgargårdstorget 12
116 43 Stockholm

Ilona Hoffman
Lennngrensgatan 7
234 39 Helsingborg

Anna Greta Lodin
Snöhöjdsstigen 2
431 39 Mölndal

Inga och Ingemar Yllfors
Henry Dunkers Plats 6
252 67 Helsingborg

Alf och Solvieg Klint
Mellanvägen 2
468 52 Vargön

Ingemo och Mats Bergström
Värendsgatan 41
352 35 Växjö

Lars Egnell
Rudsjövägen 44
131 47 Nacka

Fortsättning följer på sid 6.

Merie Adler
Föreningsgatan 7
451 52 Uddevalla

Göran Svensson
Musikgatan 40
271 92 Ystad

Gunnar och Lena Willstedt
Vikensgatan 5
263 32 Höganäs

Mats Jönsson
Torggatan 14 2 tr.
432 41 Varberg

Peter Bagge
Carl Bergstens gata 68
603 78 Norrköping

Kent och Anki Englund
Manganvägen
187 46 Täby

Solveig Schmidt
Vestervang 25 B
D-8000 Århus C Danmark

Eva Christina Anderberg
Ribevägen 18 C
217 46 Malmö

Anita Karlsson och sambo
Kristinebergs Strand 3
112 52 Stockholm

Britta Liisa Klang
Åkeshovsvägen 42
168 37 Bromma

Einar Engström
Getfotsvägen 5
122 46 Enskede

Irene Matthis
Vikingagatan 20
113 42 Stockholm

Lena och Karl Wiklund
Trollstigen 82
611 45 Nyköping

Dagh Casselbrandt
Skyttelbacken 23
872 36 Kramfors

Staffan Tamm
Smedvägen 10 4 tr
176 71 Järfälla

Avliden medlem i SGS

SGS deltar i sorgen efter den avlidna medlemen

Ingrid Ohlsson, Mölndal. Till hennes minne har
föreningen planterat träd i Vi-skogen.

Ekonomisk redogörelse för SGS för år 2007

Enligt önskemål och beslut på tidigare årsmöte, redovisas här som underlag inför årsmötet en ekonomisk redogörelse för intäkter och utgifter under verksamhetsåret. Observera att det här är ett underlag som ännu inte är reviderat.

Ingående balans

Tillgångar

Kassa	320
Postgiro	220.154
Bank	6.519
Kundfordran	3.000

Summa kronor 229.993

Skulder

Leverantörsskulder	31.495
Medlemsavgifter	39.700
Summa eget kap.	158.798

Summa kronor 229.993

Resultaträkning

Kostnader

Möteskostnader	399.316
Porto	6.638
Administration	4.306
Briefing	58.866
Styrelsearvode	9.000
Uppvaktningar	75
Årets överskott	58.194

Summa kronor 530.395

Intäkter

Mötesavgifter	436.650
Medlemsavgifter	84.975
Annonser	6.500
Ränta	0

Summa kronor 530.395

Utgående balans

Tillgångar

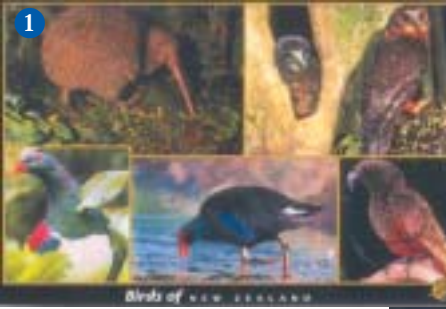
Kassa	455
Postgiro	106.426
Bank	126.519
Kundfordran	6.009

Summa kronor 239.409

Skulder

Leverantörsskulder	19.192
Medlemsavgifter	9.225
Summa eget kap	210.992

Summa kronor 239.409

Till Briefing har
det kommit vykorts-
hälsningar från
SGS:are!

(1) Nya Zealand 071204

Hej Alla! Sommarhälsningar från Nya Zealand med sitt vackra landskap och många speciella fåglar. Eva & Kent Knutsson

(2) Tamarindo 29/11

Hej! Vi har sett lite av kontrasterna i Costa Rica. Efter huvudstaden kom vi till regnskogen vid Karibiska kusten. Vidare vulkaner, molnskog och nu en badort på västkusten. Nya fågelarter verkar dyka upp på varje plats. Troligen ej nyskapande. Hälsningar Eje & Bengt Cederfelt

(3) Cotopaxi - Ecuador

Här kommer en hälsning från Ecuador. Vi reser med Världens resor och har som färdledare Åsa Backevall. Det är en utmärkt resa som visar många olika delar av landet. Bergen, Amazonas, kustlandet. Vi tycker att Ecuador har väldigt mycket att erbjuda - och då åker vi ändå inte till Galapagos! hälsningar till alla från Eva & Anders G

(4) Damaskus 9:e nov 2007

Hälsningar från en rundresa i Jordanien med Petra, Aqaba, Jerash o Amman, nu i Syrien där vi fortsätter till bla Aleppo. Åker i IMs regi o vi gör flera studiebesök. Birgitta Lindblad.

(5) Krugerpark

Ännu har vi inte sett lejon under våra vandringar. Det blev en avstickare till Sydafrika på vår Mocambique-resa med Erik Rupp. Hälsningar från oss 4 som kom iväg. Birgitta K, Marie D, Jaan och Eivor U

(6) Mendoza 7/12 2007

Hej! Vi är i vinstaden Mendoza. Här kostar en halv flaska rött på restaurang 25 kr. Idag tur till vinodling. Kristina vände i Aconcaquas basläger 4300m pga läkares inrådan. Stellan var i Camp Canada 5000m med mat, bar 13 kg på ryggen, ett helvete. Nu 5 dagar här och 7 i Buenos Aires. Hem till jul! Stellan & Kristina

(7) Kapstaden 080102

Gott Nytt År! Nyåret firades i vindistriktet Stellenbasch och vi avslutar nu vår resa i Kapstaden. Har rest runt i Mozambique, Swaziland och Sydafrika med en internationell grupp på 15 personer och en guide från Mozambique. Det har varit en solig och intressant resa. Har sett massor av djur (bla de "bigs") i flera nationalparker. Många hälsningar Kristina o Eric.

Resebrev från Tanzania

Text: Ann Lundén

Min dotter Kiwi och hennes väninna har varit volontärer på en missionsstation i nordvästra Tanzania sedan augusti och nu skulle jag ner och hälsa på och resa runt med flickorna.

DAG 1 måndag landade jag på Entebbe, Ugandas flygplats. Det började inte bra...Jag skulle ta buss över gränsen till Tanzania, men bussen var trasig så jag väntade och väntade. Efter 4 timmar kom den skramlande och den såg inte pålitlig ut. Efter 5 timmars vansinnesfärd i 130 knyck i överfull buss modell antik kom jag till Bukoba. Där väntade 2 söta flickor och gissa om jag var glad att se dem! Vi tog taxi i 45 minuter på vindlande bergsvägar med mest gropar. Så kom vi fram till deras lilla hus, som var prydligt, med bara kallvatten och just då fanns både el och vatten! Sen blev det sängen!

DAG 2 tisdag fick jag se barnhemmet. Dagen började med morgonbön med den gamle prästen. Ganska fint och enkelt. Där jobbade flickorna för högtryck bytte matade och gullade med otrolig effektivitet. De småpratade på swahili med annan personal och jag fattar inte hur de lärt så mycket på 2 månader. Jag försökte hjälpa till men var påtagligt klumpig jämfört med flickorna. Potträning börjar vid 4 månaders ålder! På lunchen visade de mig läkarmottagningen och vi snackade med läkarassistenten. Han berättade att det finns massor av malaria men ingen, inte ens han själv tar profylax. Sen gick vi till hushållsskolan där flickorna trivs bäst.

Full rush och alla vinkade glatt. De verkar verkligen ha gjort sig omyckta! De enorma mängder barnkläder som jag med väldig möda fått med mig och som British Airways hårdnackat vägrade mig att ta först- skulle sen delas ut. De tre av personalen som har minimal lön och har egna barn fick komma hem och välja vad de ville ha. Det var rena julafton! Alla tre ville ha Chris svarta väska!! En grön mössa som Ingelas granne skickat med gjorde stor succe hos ena damens 4 årige son. Resten fördelades mellan barnvårdscentralen och barnhemmet. På kvällen hade flickorna bjudit till avskedsfest med fin mat. Mycket trevligt för mig att få träffa deras chefer. Alla otroligt positiva till allt flickorna gjort och jag kände mig som väldigt stolt mamma.

DAG 3 onsdag. Lilla Lydia kom förbi för att få alla rester efter middagen som vi inte kunnat äta upp! Alla fick Marabou choklad. Vi berättade att nästa dag skulle vi åka nattfärja från Bukoba till Mwanza och sitta på däck då det inte finns hytter. På morgonen kom en av cheferna förbi och berättade att hon via bekantas bekanta fått kontakt med en maskinist på Serengeti-färjan och han erbjöd sig att mot ersättning låta oss ha hans hytt under natten! Hurra! Så då var det bara att säga adjö och flickorna var nog lite ledsna att ge sig iväg, de hade gärna stannat ett tag till. I Bukoba såg vi oss omkring, hämtade tågbiljetterna från Mwanza till Dar es Salaam, och träffade maskinisten. Trevlig stad och vi åt härlig lunch för urbillig peng. Sen gick vi

ombord på lastbåten som var stor som 5 dubbel sundsbuss ungefär. Hytten minst sagt enkel med 2 bunkbeds. En för mig och den andra smala delade flickorna. Jag började omedelbart leta livvästar och fann kistorna och öppnade locket - tomma! Gick upp till kapten och vi fick 3 livvästar, men de andra 1000 personerna??? Uppe på övre däck var det fräscht men nere i de stora sittsalarna var urtrångt och kvävande hett. Det var spegelblankt och otroligt vackert när vi gled över Victoriasjön. Vi trivdes verkligen. Satt och läste och mumsade på det siste av godiset som Paola sänt med. Folklivet minst sagt exotiskt. Vi var kanske 10 vitingar bland 1000. Flickorna satt i långa samtal med katolske pastorn i Bukoba fader Felix. När vi var nere i hytten ett tag dör en ung man på däck. Han lindades i en bår, likadan som vi hade för bärande i trånga passager på RCCL, och fick ligga på golvet med duk över huvudet och gymaskorna bredvid sig. Lite FÖR naturlig inställning till död!

DAG 4 torsdag. Jag hade ställt klockan på 6 och gick upp. Det var sa otroligt vackert att jag skakade liv i tjejnerna. Vi satt sen på däck och såg den vackra infarten till Mwanza. Massor av klippor och berg. Vi var törstiga då vi inte drack något för att undvika den urvidriga toaletten. Vi tog taxi till ett religiöst hostel där vi delade ett krypin för 50 kronor. Enkelt men säkert och tryggt. Under dagen vandrade vi i denna charmiga stad, den andra i storlek i Tanzania. Kvällen avslutades med en påkostad middag på stans 5 star hotell med otrolig utsikt från terrassen. Ölen får klart godkänt. Jättefin dag! Tyvärr strömvabrott i hela Mwanza som kvarstod när vi vaknade.

DAG 5 fredag. Tidig morgon vi skulle vara vid tåget kl 7. De hade snott våra förstaklassbiljetter då regeringen chartat den vagnen. Vi hade 2 klass och det var rätt OK. Vi delade med en liten dockflicka på 18 år, som skulle till sin boardingschool i Dodoma och 2 tanter som var mycket vänliga. Kupén var rätt rymlig för 6 men gången utanför så smal att man inte kunde mötas. Toan ska vi inte tänka på... Chris hade INTE trivts. Flickorna positiva och glada och kvart över 8 rullade tåget iväg. Det var som att sitta på en film och se Afrika sakta glida förbi. Fram på eftermiddagen blev det 34 grader varmt i kupén. Min nya klocka följer temp, höjden, lufttrycket och kompass. Jag älskar den! Flickorna småpratade på swahili med än den ena än den andra. Vi åt i restaurantvagnen. Maten var OK, men kupén måste ses för att tros! När solen gått ner upptäckte vi att det fanns ingen el på tåget så det var kolmörkt. Alla måste ha vetat det för de hade ficklampor. Tack Robin för pannlampan! Vi hade inget ljus förrän solen gick upp och det är inte helt lätt att lägga sig i nermörker. Inga lakan eller kuddar ingick utan vi kvartade på vinylsäten.

DAG 6 lördag. Vi hade sovit gott och gick och åt frukost i s.k. restaurangvagnen. Sen var det bara nedräkning till vi kom till Dodoma kl 1 bara 3 tim förse-nade. Ovanligt snabbt tydligen. Vi var väldigt nöjda med tågresan. Vi fick se mycket och alla var vänliga. I Dodoma huvudstaden, väntade bussar att ta oss till Dar es Salaam eftersom en bro rasat så tåget kom inte längre. Vi hoppade på och det var 7 timmar i buss. Denna buss var fin och chauffören körde bra. Mycket att titta på längs vägen. När vi kom fram gav jag chauffören dricks och tackade för att han kört lugnt. Han gjorde en rik-

tig glädjedans av förtjusning för berömmet. Sen blev det taxi till WMCA. Där var dyrt och sunkigt och en sur portier. Bara kallvatten i duschen som vanligt, tjejerna är ju vana vid det. Sen ville vi ha middag men klockan var 10 och vi tog en promenad och kände oss inte bekväma så vi fick återvända utan mat. Sov gott ändå.

DAG 7 söndag. Vi åt en torr brödbit med te och tog sen promenad i den stora staden som inte var trevlig alls. Så det kändes lagom att ta färjan till Zanzibar 12.30. Jag blev lite sjösjuk men överresan tog bara 3 timmar. Vackert var det i alla fall. Här tog vi taxi och tog in på ett hostel som LP rekommenderat. Rätt enkelt men dyrt ändå. Zanzibar kändes underbart omanskt och vi flanerade i gamla stan som står som världsarv. Vi

var lyckliga och bestämde att vi blir här 2 nätter. På kvällen lyxade jag och bjöd på drinkar på fin strandrestaurant men sedan åt vi middag på enklare ställe. Det var väldigt gott jag åt bläckfisk i kokosmjölk, Katja tog en riktigt fin sallad och Kiwi jumboräkor. Tyvärr blir man antastad av killar hela tiden som vill hjälpa till med allt och det är påfrestande. Vi gick vilse på hemvägen och gick i stor cirkel och kom tillbaka till ursprungsstället efter en halvtimme när vi trodde vi var hemma! Sedan sussade vi gott.

DAG 8 måndag. Fin frukost och sen fick flickorna henna på händerna, blev väldigt fint. Jag gick till Internet och nu sitter jag här och skriver till er. I morgon flyttar vi oss till östra delen av ön. Pengarna räcker långt och vi är friska och glada! STOR KRAM från oss alla tre!

Möten med intressanta människor

Text: Ulla Lidström

När jag läste socialantropologi (eller etnografi, som det hette på min tid) fick vi lära oss att islänningarna ofta var i nära kontakt med "naturens väsen". När man anlade en väg måste man först fråga dessa väsen om man verkligen fick dra fram vägen just där. Det fick/får man inte alltid, det skulle förstöra eller störa boendet för invånarna i underjorden. Så en och annan väg på Island (ja t o m inne i Reykjavik) gör en lustig – till synes omotiverad – sväng.

Herman som blev vår isländske guide häromåret intygade att det är så än idag. Han tog oss på fantastiska resor över ön. Och som så ofta fick vi höra ett annorlunda människoöde.

Herman hade vuxit upp omväxlande i Trondheim och på Island. Efter studentexamen sökte han sig till Göteborgs universitet. Stortrivdes i staden och med tiden doktorerade han i idéhistoria. Men så plötsligt blev längtan efter svart lava och heta källor alldeles för stark. Han tog fru och två barn med sig hem till Island. Men vad har man där för utkomstmöjligheter med idéhistoria? Visserligen hör Reykjavik till jordens skol-tätaste städer men ... Alltså blev det till att byta yrke. Språken hade han ju samlat på sig och berättat sagor, framför allt isländska, ja det kunde han – kan han. Fråga på turistbyrån efter Herman när ni kommer till ön!

Ett dygn tillsammans med Korowaierna i Nya Guineas regnskog

Text och bild: Stefan Karlsson

Vi befinner oss tre dagsmarscher från Yaniruma dit vi flög med ett litet specialchartrat plan. 58 bärare har burit all utrustning för vår grupp som består av nio turister, inkluderat Magnus Andersson som är vår expeditionsledare på denna resa "Återseende med trädhusfolket".

Vi avslutar middagen i vanlig tid strax före 20:00. Det är kolsvart utanför vår luftiga matsal bortanför fotogenlampans sken. Men det är inte tyst, en symfoni med grodor som startat i samband med att det börjat mörkna klockan 17:30.

Middagen har varit näst intill överdådig om man betänker var vi befinner oss. Förrätt: Löksoppa och krupuk. Varmrätt: Kokt ris, kokt lax i majonnäs, kokt kinakål och morötter, krabba, kankonblad (spenatliknande blad från en lokal växt, fungerar som "sömnmedel") och gurka i vinäger. Vår eminente kock Charley är det som lyckas åstadkomma denna måltid.

Det blir en tidig kväll, släcker ljust 20:00, lite extra tidigt för alla eftersom det inte kommer att bli någon sovmorgon i morgon.

Jag vaknar klockan 23:00, nu har grodorna fått konkurrens av Korowaiernas sång borta från festhuset som ligger ca 100m bort.

Svårt att somna om, vaknar igen

00:45. Nu hörs bara ett annat ljud, ösregn som smattrar mot hyddans tak. Vet sedan tidigare att taket är helt vattentätt så inget att oroa sig för. Efter ett tag avtar regnet i styrka och sången från festhuset hörs igen. Jag bestämmer mig för att gå upp. Åter tre bananer som "frukost" innan jag sätter på mig blöta strumpor och skor. Räknar inte med att komma tillbaka hit innan morgonaktiviteterna tar vid som är lite speciella idag. Regnet har slutat helt när jag ger mig av mot festhuset. Behöver inte tända pannlampan eftersom fullmånen ger tillräckligt ljus.

När jag närmar mig festhuset ser jag ett par små eldar som brinner där inne. Ljudet av dansande och sjungande Korowaierna är starkt. De går fram och tillbaka i det 36m långa festhuset. De ogifta männen går sakta och en av dem är ledsångare och sjunger en monoton sång,

Festvärden plockar sagolarver.

de andra hakar på och avslutar med ett kraftfullt "hoooho". Före dem hoppar småpojckarna jämfotahopp framåt med en väldig frenesi och ropar "ia-ye". Efter männen kommer kvinnorna som visslar svagt och rör på knäna utåt och inåt och får på det sättet en vickande rörelse på höfterna så att kjolarna svänger vackert. Dansen är till för att bygga upp stämningen inför festen, stärka de sociala banden mellan de olika klanerna som arrangerar festen samt inte minst för att sagolarverna ska utvecklas bra.

Festhuset har en kvinnosida och en manssida. Smyger in i festhuset på männen sida genom en sidoingång som jag rekognoserat tidigare, detta för att inte störa festtåget.

Det verkar dock som min plötsliga närvaro orsakar lite turbulens eftersom när männen får syn på mig i mörkret så springer de åt alla håll ut i den närmaste öppning som de kan hitta. Kvinnorna fortsätter dock som om inget hänt. Några småpojkar ställer sig framför mig, jag kan knappt urskilja dem i mörkret. Som mest är det 13 kvinnor som dansar. Visslar emellanåt och rör sig sakta framåt. En äldre kvinna rör sig så graciöst att hon verkar sväva fram. Efter ett tag avtar antalet kvinnor som dansar och fler och fler går och lägger sig. Den äldre kvinnan är ensam att dansa mot slutet. Det pratas lite kors och tvärs runt om i festhuset. Klockan 02:15 är det helt stilla och alla sover, utom jag. En pojke ligger och sover ca 0.30 m ifrån mig. Lite aktivitet emellanåt, någon som lägger på ved på någon av de glödande eldarna. Tiden går ganska långsamt men jag tycker det är fantastiskt att bara sitta här i deras "sovrum" och känner inget sömnbehov. Pojken som ligger och sover precis bredvid mig vaknar och tittar

förskräckt på mig, han flyttar sig längre ifrån mig och närmare några andra pojkar som ligger längre bort. Strax före 04:00 börjar de förbereda gryningsdanserna.

Ett par kvinnor försöker få liv i barnen som nu sover djupt. Några av "turist"-lamporna lyser och de övriga smyger in. Klockan 04:20 börjar dansen. Lite trögt till en början, tre män, två pojkar och åtta damer i tåget, ledsångaren är hes. De slår på trummorna som färdigställt dagen innan, en i varje ända av festhuset. En lite kuriositetisk detalj fick vi reda på då, för att ljudet ska bli rätt stoppar de in en fjäder från Kasuarstrutsen i mellan barkbitarna som utgör själva trumskinnen.

Klockan 04:45 beger sig festvärden, Betté Senip, iväg för att hämta in de första sagolarverna. Vi är några "snabbfotade" som får följa med. Betté är utrustad med pilbåge, pilar, stenyxa och en fackla gjord av splittrad bambu, den glöder bara. Det är mörkt men jag lyckas gå utan lampa, mest tack vare att jag har en lampa bakom mig. Det går ganska fort, vi går förbi vårt läger och sedan in på en liten stig. Vid en bäckpassage så halkar jag på den hala stocken som utgör själva bron och plumsar i, dock bara med ett ben och "rätt sida" så jag klarar kameran som hänger över axeln på andra sidan. Betté stannar till och kontrollerar att allt är ok. Vi kommer till en plats där det huggits ner sagopalmer några veckor tidigare. Vi hör hur det fortfarande trummas borta vid festhuset. Betté försvinner först för att tillverka ett spett av ett hårt träslag. Han kommer tillbaka och lyfter bort lite blad som ligger över en nerhuggen sagopalm. Han börjar bända upp trädet med spettet. Ljuset kommer ganska fort nu.

Betté plockar några larver som han lägger på ett "serveringsfat", larverna ska vara en gåva till altaret inne i festhuset. Täcker sedan över stammen när han är klar så att det kan "plockas" ordentligt senare.

Tungt för Betté att få med sig allting tillbaka men han måste klara detta själv enligt traditionen. Klockan 05:15 kommer vi tillbaka till festhuset, dansandet och trummandet fortsätter i 15 minuter till innan de avslutar genom att springa fram och tillbaka inne i festhuset tre gånger innan det blir lugnt och stilla igen. Vi turister går bort till oss för att äta frukost. Frukosten består som alltid av nybakat bröd, en liten ugn har burits med hit ut, pannkakor, riktig hårdost, te och två bananer till så är man klar för nästa aktivitet.

Solen skiner när vi samlas klockan 07:00 för att följa med när de plockar sagolarver.

Vi är bara tre turister i varje grupp tillsammans med ett par Korowai och något/några barn. Min grupp består av

Dag och Margareta (vid den förra resan för fyra år sedan hit så var vi en grupp även då), vi får med oss Betté plus en annan Korowaiman och en liten pojke. Våra personliga bärare som burit vår dagryggsäck och hjälpt oss över besvärliga passager under hela vandringen är även med oss.

Går till samma ställe som vi var vid i natt/morse. De fortsätter med den palm som Betté började med tidigare. Finns inte så mycket larver tycker vi. De slänger dem mot ett "fat" nära där vi står. Betté verkar tyngd av ansvaret för festen men han ler för första gången som vi ser när Dag lyfter upp en larv som hamnat utanför "fatet". Det finns inte plats för oss att hjälpa till med "utvinningen", trångt och redan tre som plockar. Den lille pojken är ganska snabb med att bjuda oss på sagolarver. De biter inte av huvudet när de äter dem, det fick vi lära oss förra gången. Smakar/luktar inte så mycket ruttet/mäsk nu jämfört med förra gången, mycket renare smak tycker jag. De hittar många små-

Sagolarvsplockning.

larver som de äter upp direkt när de plockar dem. Efter att de är klara med den första palmen går Betté iväg, antagligen för att kolla läget för de andra sagolarvsplockarna. Det blir bara ca 50 larver, inga skalbaggar eller puppor vid denna första palm.

De börjar med nästa träd, mindre än 10m bort. Först ett träspett för att bända isär stammen, sedan pulveriserar de fibrerna med hjälp av stenyxor. Det syns grova hål i träet där sagolarverna tuggat sig igenom. Vi bjuds på mera sagolarver, jag äter upp min innan vi kommer på att vi måste ta kort. Tar kort på Dag när han äter sin andra larv.

Betté kommer tillbaka och hjälper till med slutet av plockningen på detta andra träd. Det blir ca 60 larver, 3-4 puppor och 2 skalbaggar nu. Man bryter loss alla ben på skalbaggen så att den inte ska krypa iväg, och gör inte som förra gången då de "bet" av nacken på dem. Betté plockar till sig en hand med larver som han bjuder oss på. Jag äter 2-3 st., Dag och Margareta någon var. Vi visar att resten kan gå till bärarna. De får även några flera, de är inte lika "svårövertalade" som oss. Ruma Dayo, min personlige bärare, bjuder mig att äta med honom. Sätter mig bredvid honom på en stock och äter ett par larver till.

De paketerar larverna i palmblad, det blir bara ett par paket. Vi tycker att det känns lite oroväckande eftersom det är så få larver, hoppas att de andra grupperna får tag i mera.

De kommer dock att vara ute hela dagen och "skörda" hundratals träd eftersom färska sagolarver är den viktigaste maten som gästerna ska bjudas på.

Vi får en lat dag i solen varvat med bad. Jag försöker även sova en del för att ta

ikapp den missade nattsömn men det går inget vidare. Jag försöker även få ner upplevelserna på papper i min dagbok. Känns mycket svårt att sätta ord på denna upplevelse som vi varit med om, inte många utomstående kan ha fått vara med om en sådan upplevelse.

Det är varmt, 29°C och (bara) 75 % luftfuktighet

Äter lunch klockan 12:00, består av nybakade småbröd, kokt kål, morötter, lök, ost, paté och "kinesisk" falukorv.

En kortare promenad för att aktivera sig lite innan det blir mera bad.

Eftermiddagsfika 16:30, friterade "sagolarver" (bananer). Vi får besök när vi sitter i baren, Tre Korowaikvinnor, två äldre och en som är i yngre tonåren, alla är gifta. Även några barn är med, fyra pojkar som är mellan 4-6 år och en flicka som är ca 3 år. Via Magnus och Lefam som kan översätta från Indonesiska (Bahasa) till Korowai lyckas vi prata lite. Ingen av dem har varit i Yofofla, inte ens varit ute vid floderna Ndairam Kabur i öster eller Sirets som ligger i väster. Detta trots att det inte är så långt borta, ca. 5km till Ndairam och ca. 10km till Sirets. Fler och fler ansluter. Magnus säger att jag är ogift, jag blir erbjuden en 8-åring. Den äldsta av kvinnorna, Dup, säger dock att jag är för vit, vi skratrar alla mycket. Sägar att hon inte varit på sagolarvsfest och sett vita människor tidigare. Hon har två söner och två barnbarn.

Sedan är det dags för middag igen och ett dygn har alltså passerat. Själva sagolarvsfesten är en helt annan historia samt även vandringen hem till civilisationen (vad nu civilisation är) och avslutningsdygnet på en öde ö utanför Biak.

En resa i det vackra Rumänien, men i skuggan av Ceacescu.

Text och bild: Marianne och Stig Billing

Bukarest är en stor stad. De kolossala byggnader den forne diktatorn lät uppföra ger också ett storvulet intryck. Bort med de hus som fanns och upp med det gigantiska Folkets Hus och den aveny som leder fram till det. Självfallet finns också en del vackert att se inte minst påkostade parker. Vi tar dock tåget för att komma upp till den vackra delen Maramures vid gränsen till Ukraina. Natttåget är bra, inte så värst modernt men vår ledare vill försäkra oss om en god sömn så varje kupé får en vinflaska att dela. Den har avsedd effekt.

Tidigt på morgonen är vi uppe i staden Sighet och får en härlig generös frukost på vårt hotell. Mätta och glada åker vi ut till en kreatursmarknad. Det vanligaste fordonet här är häst och vagn och klädsele särskilt hos kvinnorna minner om 100 år tillbaka i tiden. På marknaden är det liv och rörelse, där säljs hästar, kalvar, får, getter och framför allt grisar. De för ett förfärligt liv när de stoppas i påsar eller om de är stora och skall upp på ett lastflak Alla har roligt det märks inte

minst vid det lilla bord där hembränd snaps säljs.

Det finns saltgruvor i trakten och däriifrån kommer de grå saltstenarna som har en strykande åtgång.

I Sighet finns också Fängelsemuseet ett museum för offren och för motståndarna till kommunismen. Ceacescu lät deportera intelligentian upp hit till att utstå tortyr och andra grymheter.. Fängelset har t.ex. kvar de bojor på golvet under några cm vatten där fången fick sitta isolerad för en försyndelse som t.ex att ha försökt att se ut genom fönstren.

Betryckta lämnar vi den ohyggliga platsen och tar oss ut till "Den lyckliga kyrkogården" Sapanta. Här har varje grav

Klosterkyrka från 1400-talet, ett världsarv.

smyckats med ett färgstarkt träkors med en utskuren text och bild. Artisten, det är bara en som har tillstånd till att göra dem, bestämmer bild och text. Ingen får lägga sig i hans arbete. Det gäller att hålla sig väl med honom för att få ett vackert eftermål.

Vi far genom vackra dalar med små byar och kommer till Botiza, som är en litet större by. Vi bor på ett familjepensionat med bra rum och badrum. Vår grupp delas upp på fyra familjer. Vi får jättebra mat, spännande goda rätter, omelett och pannkaka på morgonen och polenta med tillbehör på kvällen. Vi startar här en vandring i en underbar natur, som i Sound of Music. Vi lär oss att här slår man med lie, traktorer har vi inte sett, här finns speciella höhässjor med hög och sänkbara tak. Blommande äppelträd på sluttningarna vittnar om att skörden av frukterna tas väl till vara. Vi vandrar till en ålderdomlig by där det görs textilier av hampa.

Vår buss hämtar oss och under vägen tillbaka stannar vi till, vid vad de kallar en "tvättinrättning". En strid bäck rinner igenom ett hus ungefär som vid en kvarn och där "tovade" kvinnorna stora filter. Där inne finns också en hembränningsapparat. Det är tillåtet i det här landet. Mannen i huset är så glad att se oss och för en ev. försäljning att han iklädd den traditionella hatten, tar fram trumman och spelar och sjunger för oss. Visst handlar vi!

Nu lämnar vi Maramures för att ta oss över ett pass i Karpaterna till den Moldaviska delen av Rumänien. Vi har sett världsarvskyrkor av trä tidigare men

Kreatursmarknaden i Sighet.

här finns höjdarna. Det är kloster från 1400-talet med målade bilder på alla sidor både ute och inne. Bilderna är autentiska och är inte förbättrade. Det är fascinerande och otroligt. En stor och kraftig nunna guidar oss på tyska, hon har ett enormt kroppsspråk så ord hade egentligen inte behövts. Vi lyssnade helt förtrollade och blev totalt gripna av hennes tolkning av målningarna. Vi är så påverkade av henne att när hon knäböjande inne i kyrkan anmodar oss 10 att på vårt eget språk med henne läsa Fader Vår stämmer vi unisont in. En stämningfull stund. Nåväl vårt nästa världsarv ligger inte så långt härifrån. Det är en något äldre kyrka också i ett kloster, vars målningar klarat tiden tand och alla krig. Här finns en jättemålning över Domedagen på kyrkans bakre fasad.

Under vår härliga resa äter vi gärna picknick lunch ute. Maten köper vi i små butiker under vägen. Det är skönt att sitta i solen på sluttningarna, äta det goda brödet med skinka och ost till det goda ölet.

När vi tar oss tillbaka till Transsylvanien och kommer ut på bördiga slätter ser vi storkar som har bon uppe på telefonstolparna. Vi ser hur de matar sina ungar och inte störs av bilar och nyfikna.

Sighisoara är som flera av de andra städerna i centrala Rumänien typiska borgstäder med murar och torn och vackra kyrkor. Tyvärr har Dracula-febern tagit överhand på flera ställen. I den här staden föddes han på 1400-talet. Han heter egentligen Vlad Tepes.

Sibiu är 2007 en av Europas kulturhuvudstäder och vid vårt besök är här en stor jazzfestival.

Brasov är en litet större stad. Gemensamt för de här städerna är också att den gamla delen har hus i vackra färger. Borgen Bran ligger inte långt härifrån och den anses vara Draculas borg. Han lär ha suttit fångslad här, men det lär inte heller finnas ett uns sanning i detta. Borgen är dock småskaligt vacker och ligger på en höjd i en skön natur. Drottning Maria av Rumänien har ägt borgen och det finns ett foto av henne i ett av

rummen. Hon var barnbarn till Drottning Victoria av England och således kusin med kronprinsessan Margareta på Sofiero. Likheten är slående både till utseende och till vad som sades om naturintresse och välgörenhetsarbete. Nackdelen med platsen är den kommersiella handeln nedanför slottet.

På vägen tillbaka till Bukarest får vi ta del av vinprovning och konstaterar att vinerna är riktigt bra. Vi stannar till för att äta på en stor och välrenommerad restaurang och märker att vi nu har kommit i turispåverkade områden och ser med saknad tillbaka till det genuina och välkomnande i norr.

Det är Världens Resor som på ett alldeles utmärkt sätt planerat och genomfört denna intressanta resa med oss 10 helsingborgare.

Vacker och lättgängen natur.

Drömmen om Aconcagua

Text och bild: Stellan Håkansson

Mitt stora fritidsintresse är resor till främmande länder, flera av turerna har blivit vandringar på hög höjd. I Sverige har det endast varit en tre dagars fjälltur i Härjedalen, däremot flertal i de vackra norska bergen. Jag och min flickvän Kristina lyckades sommaren 2006 nå Norges högsta punkt Galdhöpiggen 2469 meter över havet. Det var en tuff dag med start och mål nere vid Spiterstulen. Vi försökte nå toppen tio år tidigare men vände i snön, på grund av dålig sikt. Normännen har ett bra uttryck:

det är ingen skam att snu. Jag försökte 1995 nå högsta punkten på Rondane i Norge, men tät dimma fick mig att gå ner igen.

1989 gjorde jag min första stora vandringsresa, det var genom Zanskar-dalen i norra Indien. Det gick väldigt bra att pulsa i snö över Shingo La passet på 5097 meters höjd.

Kristina och jag ingick i en grupp som hösten 1995 gjorde en lång vandring på

Stellan och Kristina, Plaza del Mulas.

28 dagar i Nepal. Vi var uppe på drygt 5000 meter en dag och nästa ned på 3000 meters nivån. Kristina var helt framme vid klätterväggen till Island Peak, alltså nästan 6000 m och hon mätte bra.

Hösten 2005 gick vi i Mount Kenya massivet, för att få acklimatisering inför Kilimanjaro, Kristina fick höjdsjuka, vilket innebar att hon kräktes och saknade matlust. Vi kom ändå upp på Point Lenana 4985 meter, genom att gå den branta och korta vägen. Två dagar senare, började vi försöket mot Afrikas högsta punkt, Kilimanjaro 5895 meter. Vi nådde toppen som planerat på min 50 årsdag.

Nu var en av de sju kontinenternas högsta berg avklarat. Nästa mål var Aconcagua 6962 meter i Argentina, det är världens högsta berg utanför Himalaya och Amerikas högsta punkt. Vi valde att följa med en norsk grupp, som planerat toppförsök den åttonde december förra året. Det finns flera klättringsmöjligheter, men bara en vandringsled till Andernas tak. Vinterutrustning samt isyx och stegjärn krävdes, eftersom temperaturen brukade vara runt minus 25 grader och det blåser ibland 30 sekundmeter. Redan vid

första lägerplatsen var det läkarkontroll, där hade Kristina högt blodtryck, så hon började äta tabletter. Vi tältade några dagar på 3300 meter och fortsatte en lång dag till baslägret, som heter Plaza de Mulas och ligger på 4365 meters höjd. Ny läkarkontroll, Kristina och några till i gruppen måste äta blodtrycks-sänkande tabletter. Nästa tältplats heter Canada på 5043 meter, dit gick jag en dag med 13 kg på ryggen, varav sju kg var en del av gruppens matförråd, som skulle läggas under stenar däruppe. Jag har aldrig varit så trött, det tog fyra timmar upp och en timme ned i den branta backen, cirka 45 graders lutning. Kristina fick besked av doktorn att hon måste ned på lägre höjd, så jag valde att följa med henne till låglandet och staden Mendoza.

Jag har blivit bergtagen av Aconcagua, tänker varje dag på att jag var så nära, men ändå långt under toppen. Det återstod fem dagar upp, jobbigare för varje steg, sedan tre hårda dagar utför med ömma fötter.

Jag måste tänka mer än två gånger om jag skall satsa på Aconcagua igen. Min fysik borde orka och pengar går väl att spara till ett nytt försök, men är det lika bra väder där nästa gång? Största problemet är att ladda om psyket för det är ett helvete där uppe i himmelen.

Möten med noshörningar, eller i närmaste laget

Text och foto: Eric Skoog och Kristina Bergman

Vi hade redan sett fyra av ”The big five”. Nu återstod bara noshörning. Det var i Kruger National Park i östra delen av Sydafrika. Vi deltog i en så kallad eftermiddags-gamedriving, dvs satt i en 4-hjulsdriven jeep och körde omkring i reservatet. Efter bara en kvarts körning såg vi noshörningen på ca 20 meters avstånd. En hane, ett mäktigt köttberg på ca 3 ton, som stod stilla och åt av gräset.

Senare under kvällen såg vår guide och chaufför på ca 100 meters avstånd sex noshörningar. Han stannade då till bilen invid ett litet vattenhål på ca 5 x 5 meter och antog att djuren var på väg mot detta vattenhål. Och mycket riktigt. De kom närmare och närmare. För att slutligen vara bara några meter från bilen. Vi hörde deras fnysanden och såg deras blickar när de betraktade oss och kände oss aningen nervösa, trots att vi satt uppe i jeepen.

Men värre skulle det bli. I Hlane Royal National Park i Swaziland gjorde vi en så kallad ”bush-walk”, vilket innebar att vi gick till fots i parken med en guide, vars enda ”vapen” var en träpinne. Vi hade väl gått i närmare två timmar och inte sett något mer spännande än termitstackar, en död sköldpadda och

några impalor (hjorddjur), när vi på avstånd bland träden såg några noshörningar, vilka dock genast gav sig iväg när de märkte av oss. Vi gjorde där efter en kringgående rörelse och guiden försökte spåra upp dem igen och efter en stund lyckades han och vi såg dem i lite öppnare terräng. Vi betraktade dem på vad som kändes som ett betryggande avstånd på ca 30 – 40 meter, och förflyttade oss sen för att se dem ännu bättre rakt framifrån.

Då börjar en hona med unge att gå mot vårt håll. Och guiden säger till oss att vara lugna, inga häftiga rörelser. På 20 meters avstånd säger han till oss att krypa ned i sittande ställning och *”be quiet”*. Fortfarande kändes dock avståndet till noshörningarna någorlunda uthärdligt.

Men noshörningarna kom sakta allt närmare. På ca 10 meters avstånd verkade noshörningshonan överväga vad den skulle göra. Och den bestämde sig för att fortsätta ytterligare ett par meter mot oss. Så stannade den till på ca 6 – 7 meters avstånd och stod där och frustade och tittade på oss. Den lyfte emellanåt höger framben och tog omväxlande ett halvt steg framåt, för att strax därefter ta frambenet ett halvt steg bakåt. Och

guiden viskade regelbundet *"be silent, don't move"*. Detta förlopp pågick i ca fem minuter, men i den situation som vi befann oss i kändes det som en halv evighet och man kan väl säga att vi alla i gruppen var oerhört rädda. Att noshörningen hade en unge med sig kändes också som en komplicerande faktor, även om ungen själv inte tycktes särskilt intresserad av oss, utan mest verkade vilja ge sig iväg. En noshörningshona väger 1,5 – 2 ton och att ha en sådan varelse stirrande mot sig på bara några meters avstånd utan skyddsnät, stängsel eller sittande i ett fordon, är absolut inte en lugn tillvaro.

Så där satt vi alltså och lekte "arga leken" med noshörningshonan. Vi vågade inte röra på oss, p g a risken att noshörningen skulle uppfatta det som en

aggressiv handling och anfälla oss. Troligen var även hon lite fundersam på vad vi var för ena skumma figurer, men som tur var för oss, ledsnade hon till slut på vårt "sällskap", fnyste högljutt och lufsade iväg och vi kunde andas ut. Alla var då ordentligt skrärade, men oerhört lättade när hon försvann.

Tillbaka i lodgen sa flera av den inhemska befolkningen när de fick höra om våra upplevelser bara *"too close, too close"* och om detta var vi väl tämligen överens.

Att vi senare under samma dag, men då från jeep, fick se ett lejonpars kärleksakt och därefter en stor elefanthanne med "fem ben" rusa efter vår jeep var en storartad och intressant final på en alltför spännande dag.

Alldeles för nära!

Min första fjällvandring

Text: Ulla Johansson

1957 hittade jag en kurs om fjällnatur i Saltoluokta och reste dit. Förutom studier av växter och djur gjorde vi kortare vandringsturer.

En dag mötte vi två äldre damer som vandrat på Kungsleden. De hade bärare med sig, två unga pojkar med jätteryggsäckar, och själva vandrade de med lätt packning och stavar. De var säkert inte så gamla som jag är nu, men då tyckte jag de var uråldriga.

Då kom tanken: "Om de där gamla tanterna kan vandra på Kungsleden, så ska väl jag också kunna!"

Så kom det sig att jag 1958 startade mitt livs första långfjällvandring tillsammans med min vän Evy. Vi åkte tåg, sen båt uppför Lulevatten, övernattade i Saltoluokta och fortsatte sen med båt till Stora Sjöfallet och Suorva. Längre gick inte båten. Men det fanns stig längs Akkajaure upp till Vakkotavare, där vår vandring skulle starta.

Ombord på båten fanns en grupp högröstade stockholmare.

- Stig 7-8 km efter sjön? Det är väl inget! Vi går!

De hörde inte en av samernas stillsamma kommentar:

- Den stigen är för jäklig! Bara blockmark!

Men vi hörde och frågade försiktigt om det var någon av samerna som skulle med båt upp längs Akkajaure. Ja, en skulle till Ritsem. Jo, visst kunde vi få åka med. För en blygsam slant kom vi bekvämt upp till Vakkotavare-kåtorna, STF hade inga stugor där ännu, bara två kåtor.

Bo i kåta! Bara det en upplevelse. Där installerade vi oss i godan ro. Fram på nattkröken kom stockholmarna, döds-trötta, sura och arga.

- Nej aldrig mer fjällvandring!! Jag åker hem!

Vi två tjejer startade vår första dagsetapp tidigt nästa morgon, 16 km till Teusajaure. Vädret var mulet, lite regn, stigen var våt, ibland som en forsande bäck. Och vadställena var svåra. Gröna och dumma som vi var, vadade vi på fel ställen och plurrade.

- Jag kan inte vandra i våta kläder, sa min kompis och skiftade till sitt enda ombyte. Och plurrade snart nog igen! Nu fanns bara hennes rosa pyjamas kvar att byta till så den fick det bli. Jag gick i våta kläder, som snart nog torkade hjälpligt.

Vår matutrustning var dålig, ett spritkök (utan lä-skydd). En kaffepanna, några pulversoppor och ett paket Pem potatismos. Det blev dåligt med mat den dagen. Har ni förresten försökt diska potatismosrester ur en kaffepanna?? Med kallt vatten? Gör inte det!!

Med alla våra misstag tog det lång tid innan vi avverkat 16 km. På trötta ben kom vi fram till Teusajaure, en smal lång sjö. Den måste vi över, stugan låg på andra sidan. Vi hade tur. På vår sida låg två båtar, hade det bara varit en hade vi fått lov att ro över sjön tre gånger!

Det var svårt nog med en gång. Vi var dåliga roddare och sicksackade fram. Två fiskande pojkar förbarmade sig över oss och tog oss på släp in till stugan. De

gav oss dessutom både fisk och potatis, så vi blev mätta.

Sålunda styrkta startade vi med gott mod nästa etapp, Teusajaure – Kaitumjaure. Vädret var bättre och vandringen gick bra, likaså tredje etappen till Singi. Fjärde dagen vandrade vi genom den mäktiga Siellavagge och kom fram till Kebnekaise Fjällstation mycket stolta och alldeles uthungrade.

Här fanns mat! Ett buffébord! Jag åt tills magen stod i sju hörn och en snip.

- Ett under att du inte sprack! sa min kompis.

Kebnekaise! Nej upp till toppen gick vi inte, Men till Tarfalasjön. Och jag upptäckte Sveriges vackraste plats! Åtminstone tyckte jag det då. Förvisso är det en av de få högalpina miljöerna i Sverige. Vi vandrade ner till Nikkaluokta, fick skjuts över Ladjojaure av väderspårsmannen Enok Sarri i en motorbåt, som lastades så relingen gick längs med vattenytan.

- Någonstans att bo i Nikkaluokta?

- Jo nog kan ni få bo hos oss! sa Enok.

Så blev vi inackorderade hos Enok och Ingeborg Sarri.

Nästa dag var det kyrkhelg, gudstjänst i det lilla Lappkapellet. Flickorna Sarri, (8-10 år) strök sina koltar för att vara fina till kyrkobesöket. Efter gudstjänsten stod vi alla på kyrktrappan med vy mot Kebnekaisemassivet och sjöng "Härlig är jorden".

Nu tycker man väl att vi borde vara nöjda med vår resa. Men icke!

- Så här långt åt norr kommer vi väl aldrig mer, trodde Evy. Så det är bäst vi besöker Abisko med. Det gjorde vi, Kiruna, Abisko, Riksgränsen och Narvik var vi till. Sen åkte vi hem, mycket nöjda och stolta.

Men det blev följder. Min kompis ville aldrig mer äta pulverpotatismos. Det blev värre för mig, jag blev "fjällbiten" och har fjällvandrat nästan alla somrar sen dess. Senast nu i augusti, en snäll pensionärsvandring i Härjedalsfjällen, tre dagar, tillsammans omkring 45 km. En fjällvandring kan ju vara: Regnig, stenig, jobbig och ändå alldeles, alldeles underbar!

Ur boken "Sweden - the secret files" av Colin Moon -Snaps-

If you want to get the Swedes singing then open a bottle of ice-cold snaps – which is the Swedish word for schnapps. Swedes drink snaps, flavoured with craway, aniseed, coriander, fennel and wormwood, with herring (of course) and crayfish.

You'll please them no end if you, too, were to join in the singing of a 'snapsvisa' (a song which accompanies schnapps). Here is an English transcription of one of the most famous songs. Grab a Swede

and sing along. Skål!

Hell and gore

Chung hop father Allan Allan lay

Hell and gore

Chung hop father Allan lay.

Oh handsome inter hell an tar

Hand hell air inter half an four

Hell and gore!

(Now knock it back in one)

Chung hop father Allan lay.

Resemästarens sidor

Jag hoppas att ni har haft en härlig resevinter! Sedan sist har Pitcairnresan blivit fulltecknad och 6 resenärer åkte till Saudiarabien den 15 februari. I övrigt är det bara att boka in sig på de fina SGS-resorna. Utförliga program på resorna hittar du på vår hemsida www.sgsresa.nu. De kan även rekvireras från respektive arrangör.

Lotta Borgiel, Resemästare

Kalendarium

Jubileumskryssning på Donau

17-27/5 2008.
Fulltecknad.

Madagaskar

5-21/9 2008
5 platser kvar.

Mekong

22/10-21/11 2008
Beställ program!

Förenade arabemiraten och Qatar

Oktober 2008
Intresseanmälan.

Pitcairn

30/11-22/12 2008
Fulltecknad.

Kryssning på Grönland

29/5-5/6 2009
Beställ program!

Scilly-öarna

Maj/juni 2009
Intresseanmälan.

JUBILEUMSKRYSSNING PÅ DONAU

Resan blev snabbt full och väntelistan lång. Därför överväger vi att upprepa resan 2009. Vi återkommer om detta.

Mer information: Lotta Borgiel på
Gränslösa Resors telefon 0151-209 00,
e-post lotta@granslosaresor.se

Fulltecknad!

MADAGASKAR - VÄRLDENS MINSTA KONTINENT

Även om denna världens fjärde största ö tillhör Afrika, så skulle det kunna vara en egen kontinent. Så unikt är det man ser på denna fantastiska ö - merparten av florin och faunan är endemisk, det vill säga den finns bara här. Vem har inte drömt om att komma nära lemurer och fascineras över mäktiga baobabträd? Nu kan din dröm bli sann - vi erbjuder en omfattande rundresa speciellt framtagen för SGS med svensk färdledare.

Datum: 5-21/9 2008

Preliminärt pris: 39 900 kr

Program: Kon-Tiki Resor,
Peter Grip, tel 08-31 26 00,
e-post info@kon-tikiresor.se

5 platser kvar!

MEKONGFLODEN

På begäran upprepar Magnus Andersson sin SGS-resa längs Mekongfloden. Den kommer liksom tidigare att starta i Kunming, besöka en unik cham-festival i Tibet och bergsbyar i Laos. Andra höjdpunkter är Luang Prabang, Vientiane, Angkortemplet, Phnom Penh och båt färden med Mekongs Drottning i Mekongdeltat. Resan avslutas i Saigon. Läs mer om resan i tidigare Briefing, t ex mars 2005 Nr. 55

Datum: 22/10-21/11 2008

Pris: cirka 40.000 kr

Program: Beställs av Gränslösa Resor,
Lotta Borgiel, 0151-209 00, lotta@granslosaresor.se

Arrangör: Magnus Andersson i samarbete
med Gränslösa Resor.

Beställ program!

FÖRENADE ARABEMIRATEN OCH QATAR

Förenade Arabemiraten ligger på den Arabiska halvön. De 7 emiratens sammanlagde yta är inte större än Svealand, men när man färdas genom ökenlandskapen, känns landet enormt stort. Varje emirat har en huvudstad men UAE:s egentliga huvudstad är Abu Dhabi i emiratet med samma namn. I varje emirat finns ett klocktorn och det är mellan dessa man räknar avstånden. Först när man på nytt ser ett torn, vet man, att nu är det ett nytt emirat. Emiraternas två resurser är olja och sand, man söker efter mera olja men önskar sig gärna mindre sand - och vatten är en bristvara. Abu Dhabi är det största av de sju emiraten. På 60-talet fanns det här endast några ”hyddor”. Idag är staden Abu Dhabi Mellanösterns Manhattan med pampiga byggnader. Ajman är det minsta emiratet. Al Ain har blivit ett slags kulturellt centrum. Här har danskarna gjort arkeologiska utgrävningar och här finns en intressant blomsterpark, Hili Gardens. I Dubai vandrar vi på smågatorna samt besöker Guld-souqen med 100-tals butiker. På en konstgjord ö ligger Birj Al Arab, ett 7-stjärnigt hotell, som anses som ett av världens mest lyxösa... Vi gör en utflykt till någon av de många oaserna, där det finns grönska, dadelpalmer och porlande bevattningskanaler.

Vägen till Gulfen

Vi besöker också det tämligen okända landet Qatar, som endast är 24 mil från norr till söder och 16 mil brett och omgivet av den Arabiska Gulfen på 3 sidor. Nåja, TVstationen Al Qasira har vi alla hört talas om. Ett land, som skryter med noll kriminalitet. I huvudstaden Doha, finns det bl.a. vackra moskeér. Den starka arabiska hästen finns här. Kamelmarknaden med ”ökenskeppen” förtjänar ett besök, likaså oryx-farmen i Shahaniya, som grundades då det endast fanns 7 oryxantiloper kvar. En resa till Förenade Arabemiraten och Qatar kommer du inte att ångra. Livet är väsensskilt, upplevelserna annorlunda. Du känner dig välkommen!

Datum: cirka 12 dagar i oktober 2008

Pris: ännu ej fastställt. Margot åker till ITB i Berlin i mars för att samla information och få priser.

Arrangör: Margot Lindeson genom Sjöresebyrå/Skandinavisk Resebyrå (tel 08-411 49 80).

Intresseanmälan och mer information:

Margot Lindeson, tel 08-18 85 38,
e-post lindeson.travel@swipnet.se.

Anmäl intresse!

I BOUNTYS KÖLVATTEN TILL PITCAIRN, Nya Zeeland, Rarotonga och Tahiti med pitcairnexperten Anders Källgård

Hur ofta får man chans att besöka den mytomspunna ön Pitcairn, världens kanske mest isolerade bebodda ö? Att tillsammans med en av Sveriges främsta pitcairnexperter resa i fartyget Bountys kölvatten? Sällan, men här är ett ypperligt tillfälle! Lägg till detta vita sandstränder, orörda korallrev och regnskog. Det tillfället tog 12 resenärer och resan är nu fulltecknad, men du kan fortfarande ställa dig på väntelista.

Datum: 30 november – 22 december 2008 med möjlighet att förlänga i Asien, Nya Zeeland, Söderhavet och / eller USA

Pris: 82.000 kr exkl flyg

Pris för flyg med Air New Zealand: Från 12.920 kr (återbetalningsbar) + skatt ca 2.700 kr.

Beställ program: Gränslösa Resor,
Lotta Borgiel, 0151-209 00,
lotta@gransloaresor.se

Fulltecknad!

KRYSSNING PÅ GRÖNLAND

Vi kombinerar Grönlands huvudstad Nuuk med den unika kultur som finns där med Ilulissats fantastiska miljö av isberg vid den stora isfjorden. Du besöker två

spännande städer och hela resan har ni tillgång till svensktalande guide.

Två dagar kommer att tillbringas i huvudstaden Nuuk som är ett modernt centrum, med många goda restauranger och med ett stort kulturellt utbud. Vi kommer att resa med båt till Ilulissat där det finns gott om tid att titta sig mätt på de jättelika isbergen i isfjorden. Besöket inleds med en stadsvandring. Det kommer även att göras en vandring till den gamla bopplatsen Sermermiut, där vi om vädret tillåter äter vår lunch medan vi tittar ut över de jättelika isbergen och inser naturens storhet. På vägen till Ilulissat så anlöper vi med kustskeppet ett antal städer där vi även hoppas hinna med en kortare guidad stadsvandring i Sisimiut. Vi kommer med hjälp av vår guide att under dessa dagar uppleva en hel del av vad Grönland av i dag har att erbjuda när det gäller kultur, stadsliv och natur.

Pris (SEK) per person preliminärt: 26.500:-

Preliminärt datum: 29 maj – 5 juni 2009.

Antal deltagare: Max 15

Arrangör: Monika Larsson, Grönlandsresor AB,

Betselvägen 1, 177 58 Järfälla, www.gronlandsresor.se,

Tel 08-556 269 70.

Beställ program!

SCILLYÖARNA

På vårmötet 2007 uttrycktes intresse för att göra en SGS-resa på närmare håll. Isabel Olesen som är med i resegruppen arbetar därför med en resa för SGS till Scillyöarna i England, en sällan besökt ögrupp långst ut i havsbandet. Hit reser man för naturen, lugn och ro, men området är också intressant arkeologiskt.

Isabel skriver:

Isles of Scilly er et område bestående af 5 beboede og ca. 50 ubeboede øer beliggende i ca. 450 km. sydvest for Lands End, i det sydligste England. Den nærmeste nabo mod vest er New Foundland. De 5 beboede øer er: St. Mary's, som er den største (ca. 3 x 4 km.), Tresco, Bryher, St. Martin's og St. Agnes.

På grund af beliggenheden i golfstrømmen er der et relativt mildt klima. Naturen er enestående, og der er en stor biodiversitet både hvad angår planter, sommerfugle og fugle. Mange fugle yngler på øerne. Der er ikke meget trafik, til gengæld er der mange vandrestier, hvorfra man nyde naturen og de arkæologisk interessante steder.

Menneskenes tilstedeværelse på øerne kan dateres helt tilbage til før vi blev til homo sapiens (10.000 fvt.). Siden bronzealderen har mennesket været fast-

boende på øerne. Der er forskellige spor af menneskene gennem tiderne i form af ruiner, kunstgenstande mm.

Ud over den naturligt forekommende flora, er der også en botanisk have (The Abbey Garden), der bl.a. har subtropiske planter helt uden hjælp fra drivhus.

Havet omkring Scilly er krystalklart. Man kan tage på bådture, hvor man besøger de ubeboede øer og ser på sæler og søfugle. Nogle steder kan man også se ruiner fra romertiden under vandet.

Hvis man skulle være interesseret i at se mere, kan man gå ind på Isles og Scilly's hjemmeside. www.simplyscilly.uk.com

*Intresseanmälan
till resevärdaren!*

Rapport från SGS Väst-träff i Göteborg

Söndagen den 17 februari mötte 44 glada SGS-are upp på den trevliga Annedalsgården i Göteborg.

Monika Apell hälsade välkommen och lämnade ordet till Håkan Bergström, som har gjort åtskilliga resor och således har mycket att berätta. Dagens rubrik var "Öar". Håkan tog oss med på bildsafari i den subantarktiska övärlden och till hisnande, vackra vyer på Nya Zeelands sydö, där man faktiskt kan få en provkarta på det mesta som natur och djurvärld har att erbjuda. Om detta och mycket mer kan man läsa i Håkans bokserie "Så vitt jag kan minnas..."

Sedan blev det smörgåspaus och tillfälle till meningsutbyte mellan deltagarna.

Ewa Knutson hade med kort varsel plockat fram intressanta bilder från Borneo. Hennes fågelbilder var betagande. Många av dagens SGS-are var med på kryssningen till Västindien för sex år sedan och fick nu återuppleva platser

och vyer som vi andra också njöt av.

Under kaffe- och pratpausen som följde kunde vi bläddra i Ingela Lundgrens digra album med foton från en resa i maj förra året till nordatlantens ögrupper. Vi såg de karga landskapen med sina karaktéristiska byggnader, en del i ruiner. Eva och Anders Gezelius har varit på Fiji och Samoa. Anders kunde tyvärr inte vara med i dag, men Eva klarade bildvisningen och berättade spännande upplevelser på ett medryckande sätt. Vi fick se hur man deltog i familjens måltider och kyrkobesök uppladda som Samoas invånare. Att sova innanför myggnät i "öppna hus" verkade också fungera.

Så efter fyra fantastiska timmar i fjärran varma och fångslande ö-världar vandrade vi ut i den göteborgska verkligheten, men med drömmen om att någon gång få uppleva något av allt detta.

Anita Ström och Per Armstrong

B

Åve SGS, CO Ely-Mansson,
Snickarhåden 8, 130 23 Ekhöna

Kryssningar i extrem vildmark

VÅRA EXPEDITIONSKRYSSNINGAR ger dig möjlighet att både till sjöss och på land möta jordens mest extrema vildmarker, där människan ännu inte hunnit påverka tillvaron.

Som den unika kryssningen längs hela kedjan av öar i ryska **KURILERNA** och **KAMTJATKAS** dramatiska kust. En värld befolkad av enorma björnar, valar, sjölejon och massor av spännande fåglar. Färdledare på resan är *Olle Melander*, glaciolog och doktor i naturgeografi, samt *Anders Haglund*, mångkunnig ornitolog och biolog.

Olle leder också kryssningen runt **SVALBARD** bland isbjörnar, midnattssol och kalvande glaciärer. Där levandegörs också polarhistorien och berättelserna om alla våghalsiga expeditioner. Vårt mål blir att försöka nå **VITÖN**, där Andrés luftfärd ändade.

Du kan också kryssa i **GALAPAGOS** förtrollade övärld och möta ett djurliv du inte trodde fanns. Expeditionsledare är biologen *Anders Elmfors*.

BESTÄLL VÅRA KATALOGER!

Expeditionskryssningar är en del av Äventyrsresor. För mer information och samtliga kryssningar, beställ våra kataloger på www.avenyrsresor.se.

SGS-rabatt

SOM MEDLEM I SGS har du alltid 500 kr i rabatt på våra katalogresor.

Erbjudandet gäller för nybokningar och kan ej kombineras med andra rabatter.

 Äventyrsresor

Hornsgatan 110, Stockholm
Tel 08-5560 69 00 | www.avenyrsresor.se